

Czytania: Mdr 1,1-7; Ps 139,1-3.4-5.7-8.9-10; Aklamacja Flp 2,15-16; Ewangelia Łk 17,1-6

W dzisiejszym pierwszym czytaniu słyszymy, że mądrość Boża, która jest częścią samego Boga, nie wejdzie w duszę przewrotną i nie zamieszka w ciele uwikłanym w grzech. Tam, gdzie jest grzech nie ma mądrości, jest za to przewrotność, przebiegłość, wyniszczający ludzką wrażliwość opacznie pojęty spryt. Mądrość jest duchem miłującym ludzi, działa zawsze dla dobra człowieka na jego korzyść, ale człowiek musi też być odpowiednio przygotowany, przez czyste serce i myśli, aby mądrość dostrzec i za nią pójść. Wszystko to co przewrotne oddziela nas od Boga. A Bóg cały czas patrzy na nasze sumienie i umysł, co w języku biblijnym jest wyrażone symbolicznie przez nerki, i na nasze uczucia i emocje, czyli na nasze serce.

Ewangelia przestrzega uczniów, że nadejdą zgorszenia, ale gorszycieli spotka należyta kara. Uczniowie mają być bardzo roztropni, by nie być powodem zgorszeń, „uważajcie na siebie samych”, „strzeżcie się”. Łukasz w swojej Ewangelii używa kilkakrotnie tego ostrzeżenia. Uczniowie mają wystrzegać się zgorszeń tak, jak mają wystrzegać się kwasu, czyli obłudy faryzeuszy (Łk 12, 1), mają też wystrzegać się tego, by ich serca nie były ociążałe „wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych (Łk 21, 34)”. Jednak zaraz potem Jezus podkreśla rolę przebaczenia, że uczniowie mają być gotowi, by przebaczać zawsze, gdy ktoś o to przebaczenie poprosi. Należy roztropnie upominać, bo nie można tolerować czy przyzwalać na zło, ale z drugiej strony należy przebaczać tym, którzy o to przebaczenie proszą i uznają własne błędy. Wobec wizji zgorszeń i nadużyć z jednej strony a z drugiej wobec potrzeby czy wymogu ciągłego przebaczenia, uczniowie proszą Jezusa, aby im przymnożył wiary, aby wzmocnił ich wiarę, by umieli konfrontować się w sposób właściwy z wszystkimi takimi trudnymi sytuacjami.

Wobec naszych współczesnych doświadczeń dotyczących zgorszeń czy to w kościele czy to ogólnie wobec doświadczeń moralnego chaosu w życiu społecznym prosimy, aby Pan Bóg umocnił naszą wiarę i dał nam łaskę rozumienia świata i innych ludzi w duchu Ewangelii.

o. Wiesław Jonczyk SJ